

Statens Borgere det samme Krav paa Statens Omsorg og Interesse, uanset om de bo i det ene eller det andet Hjørne af Landet? Jeg tror, at, dersom det maa besvares med Ja, komme vi snarere principrigtigt til at sige: dersom der paa det og det Sted bør være en Bane, have Beboerne der det samme Krav paa at faae en Bane anlagt af Staten uden Tilskud, som f. Ex. Beboerne omkring Kjøbenhavn have paa at faae deres endnu livligere Færselforbindelse anlagt uden Tilskud fra deres Side. Denne Betragtning er ikke bleven betonet under Forhandlingerne, forekommer det mig. Jeg vil i alt Fald henstille, om det overhovedet maa siges at være en rigtig Betragtning, at, fordi en Del af Befolkningen bor i en Yderkant af Landet og derfor have flere materielle Vanskeligheder at overvinde, have Vanskeligheder ved deres klimatiske Forhold, — det være i Vestjylland, f. Ex. den Egn, her er Tale om — have Vanskelighed ved at faae deres Varer affatte, men dog desuagtet paa den anden Side betale baade de samme personlige og pekuniære Ydelser til Staten som de andre Borgere — om denne Befolkning ikke, naar Staten skal uddele visse Goder, skal have dem i samme Maal som andre, uagtet den bor paa en Yderkant af Landet. Jeg siger, hvis det maatte være rigtigt, vilde det føre til, at Staten siger: vi fortsætte, ligesom vi have gjort med Fyen og Sjælland, og ligesom vi burde have gjort paa Sjælland og engang ville komme dertil, efter vor Evne, Tid og Leilighed med at anlægge Statsbaner ogsaa til de af Naturen mindre begunstige Egne, og jeg tror, at, kan Statskassen give de Beløb, der er Tale om her, — de 5 Millioner f. Ex. — saa kunde den vel nok give de 1½ Million med. Jeg staar nærmest, og det har jeg gjort i flere Aar paa det af mig antydede Standpunkt. Jeg har aldrig kunnet forlige mig med Kæfserdigheden af den anden Opfattelse, der er kommen tilstede ved de af mig nævnte Systemer 3 og 4, og nu igjen paa en noget uheldig Maade skal gaa igjen i Systemet under Nr. 5. Hvad nu selve Lovforslagets Anlæg angaar, staar jeg ligeledes, naar der skalde være Tale om, at Noget skalde gjennemføres ad Aare og ikke Alt, nærmest paa den Betragtning, at Forslaget under b. har Fortrinsret for Forslaget under a. og det efter min Formening i en ikke ringe Grad. De vedkommende Egne i Fyen have ikke meget langt til Banerne noget Steds, og de have en ikke meget vanskelig Vandforbindelse. Noget forskjelligt er det for de under b. omhandlede Egenes Vedkommende, men efter de Ord, hvormed jeg indledede mine Udtalelser her, antager jeg snarest, at vi efter Konjunkturerne helst maatte komme til for næste Finantsaar Intet at gjøre, indtil vi se, hvorledes Følgerne af en daarlige Høst og andre Forhold vilde virke paa vort lille Samfund, og i hvert Fald er jeg enig med det

ærede Medlem fra Belle (Th. Nielsen) i, at vi ikke skulle faae det Særlynd at se, som vi tidligere have hørt, at vi fik en Lov frem, hvori Enhver kunde have sine maaske vel berettigede Ønsker at sætte ind; thi saa tror jeg efter en Fortegnelse, jeg har gjort, at vi passende kunde faae optaget omtrent 25 Jernbaner. Vi kunde faae ikke blot a. og b., men komme til at gaa hele Alfabetet igennem, og endda vilde vi ikke faae saadanne Strækninger med som en Forbindelse mellem Naffkov og Svendborg over Langeland, en Egn, der er overordentlig slet varetaget, saa at man til visse Tider af Aaret endog er nødt til, for at komme fra Naffkov til Svendborg, at reise over Røskilde, ligesom flere andre Strækninger af lignende Beskaffenhed heller ikke vilde komme med. Jeg har regnet ud, at vi vilde kunne faae med antagelig Rimelighed omtrent 25 Banelinier, og toge vi de nævnte Vandforbindelser med, kunde vi komme hele Alfabetet igennem, dersom de, der have Ønsker, og i en vis Fortand berettigede Ønsker, skulde repræsenteres i et Udvalg, og vilde fremsætte deres Ønsker i Lovforslaget. Under saadanne Omstændigheder kommer jeg ogsaa til at sige, at de Strækninger, som Lovforslaget omhandler under a og b. maatte være særdeles omhyggelig undersøgte og begrundede, men det forekommer mig just ikke, at det kan siges at være Tilfældet. Næmlig hører jeg af Udtalelserne, om ikke af Andet, ligesom det ogsaa ses af Bilagene, at der er ikke liden Uklarhed med Hensyn til Banen under a. Hvad nu angaar det Spørgsmaal, som jeg nærmest vil tillade mig at opholde mig noget ved, nemlig det under b., da ønsker jeg, navnlig overfor det ærede Medlem fra Vestervig (Bagger), at gjøre et Par Bemærkninger angaaende det tidligere Forslag om en Struer-Thisted Bane. Jeg tillod mig for et Par Aar siden, da denne Bane var under Forhandling, at udtale den Betragtning, at man for Thylands eget Vedkommende maatte ønske, at Sagen da ikke gik igennem, idet der syntes at være stillet saa overordentlig store pekuniære Krav til Thylands Beboere, at man ikke, om de end selv i Begeistringens Hebe vare gaaede ind paa at ønske det, turde være med til at opfordre en Egn at udrede saadanne Udgifter, som der dengang var Tale om. At desuden Forholdene ved Oddefund vare i højeste Grad mangelfuldt oplyste, turde være erkjendt, og jeg skal udtrykkeligt sige til, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgabro) sagde før, at det blev erkjendt af Ministeren i Forening med hele Udvalget, altsaa ogsaa af det ærede Medlem fra Vestervig (Bagger): Jeg fraraabede altsaa dengang at komme Thyland imøde paa den da foreslaaede Maade, fordi jeg mente, at vi ikke maatte være ligegyldige ved, hvorvidt en saadan Egn kunde bære de Byrder, Amtsrådet mente at kunne paalægge den, eller som den i sin Begeist-